

reelle Indvendinger mod Bygningen af Flertallets Forslag. Det Eneste, man hænger sig paa, er at sige: Vi kunne ikke gaa ind paa Forslaget, fordi det vilde kræve for stort et Nedslag i vore Indtægter, og da vi ikke kunne taale det, nødes vi af den Grund til at forandre Tariffbestemmelserne; hvis ikke den Grund var tilstede, var der egentlig ikke principmæssig noget Krav paa væsentlige Tarifforandringer i Flertallets Forslag. Saaledes har jeg opfattet det; man kan jo nærmere i Debatten faae at høre, hvorvidt denne Opfattelse er rigtig, men hvis den er rigtig, vil det jo altsaa væsentlig afhænge af, hvilken Overensstemmelse vi kunne komme til med Hensyn til Forstaaelse af vor nuværende finansielle Status og Forstaaelse af, hvilke Forandringer vi i den Henseende kunne taale. Jeg finder mig da foranlediget til — og det er derfor, jeg nærmest har bedt om Ordet — at udtale mig i den Anledning, ogsaa foranlediget ved forskellige Uttringer af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Jeg vil nu i Almindelighed sige, at de Bemærkninger, vi have hørt om den finansielle Status, dels fra dette ærede Medlem, dels fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og dels fra den ærede Minister, forekomme mig at være tagne noget paa Lykke og Fromme. Vi kunne vel være enige om, at faste Holdpunkter faae vi ikke, undtagen ved at tage det Gjennemgaaende for et vist bestemt Tidrum og deraf uddrage Resultatet. Der kan endda blive flere Slutninger, der selvfølgelig bero paa et Skjøn, i Særdeleshed naar man vil anvende det indbundne Standpunkt paa et Syn over, hvad der fremtidig kan taales.

Nu er det jo uomtvisteligt, at naar vi tage vor Status den 1ste April 1873, vil man finde, at Statsgjælden ÷ Aktivernes, Kassebeholdningen og Jernbanernes bogførte Værdi, give et Understud af 58 Mill., altsaa en Gjæld for Staten af 58 Mill., og naar vi derimod tage vor Status den 1ste April 1883, det er Statsgjælden ÷ Aktivernes, Kassebeholdningen og Jernbanernes bogførte Beløb, giver det et Tilgodehavende af 28½ Mill.; der er altsaa vundet en Fremgang fra en Gjæld af 58 Mill. til et Tilgodehavende paa 28½ Mill., det er 86½ Mill. i det anførte Tiaar. Det er uomtvisteligt. Spørge vi saa, hvorledes er dette fremstaet, vil det, naar vi sammenligne de tre Konti paa Indtægtsiden med den ene Konto, Statsgjælden, paa Udgiftssiden, findes, at den 1ste April 1873 var der i Reservecapitalen henimod 62 Millioner Kr. og 1ste April 1883 c. 19⅓ Millioner,

det giver en Nedgang af c. 42¾ Millioner Forbrug af Reservecapitalens Aktiver. Kassebeholdningen, som ved Begyndelsen af Tidrummet var 19¾ Millioner, var ved Slutningen af Tidrummet 42½ Millioner, altsaa en Fremgang af 22¾ Millioner. Dette giver saaledes en Nedgang paa disse to Konti, som jo betegner Værdipapirer og kontante Penge, af 20 Millioner — med en rund Sum 20 Millioner, nogle tusende Kr. mer eller mindre bethder jo Intet overfor saadanne Beløb. De øvrige Aktiver udgjorde ved Begyndelsen af Tidrummet 25⅓ Millioner, ved Slutningen af Tidrummet henved 24 Millioner eller en Nedgang med et rundt Beløb af 1½ Million. Der har saaledes været en Nedgang med et rundt Beløb 21½ Million paa de tre Indtægtskonti. Naar jeg tager det Sidste: „de øvrige Aktiver“ og da vil sammenligne de enkelte Konti, vil man naturligvis finde, at adskillige have haft Afdrag og deriblandt adskillige lovbestemte Afdrag. Derimod er der kommet en Forøgelse paa Kontoen for Bestindien af c. 1,700,000 Kr. Den var i Begyndelsen noget over 1,100,000 Kr. og ender med over 2,800,000 Kr.: 1,700,000 Kr.! Men deri er ikke medregnet de tidligere her i Salen omtalte Kasseforstrækninger til Bestindien, hvilke udgjorde c. 1½ Million Kr. som den Gang omtalt. Det vil altsaa sige, at vort Tilgodehavende derovre, er forøget i dette Tiaar med 3⅓ Millioner Kr. Noget af det er ganske vist ikke glimrende sikkert, men naar jeg holder mig til Aktivernes Forøgelse med 1,700,000 Kr., vil det mindes, at c. 1½ Million Kr. høre til Fællesskuffertlojerierne, og de synes nu at være gode Penge. Gjennemgaa vi de øvrige enkelte Summer, synes der ikke at være nogen særlig Anledning til at befrygte, at synderlig Meget af det er ufunde Varer. Tilgodehavenderne hos Private, hvorunder formentlig ogsaa findes Tilgodehavender hos Foreninger, der have laant til Havne, til Pensioner under Høvedkommuners Garanti og desl., ere kun gaaede op med 1 Million Kr., Aktiebrevne til Jernbanelaan, ere i hele Tiaaret kun opgaaede til 1,200,000 Kr., og det er altsaa ingenlunde betydelige Summer, her er Tale om. Det vil ses, at haade Aktiebrevne og Tilskud til Private og Kommuner f. Ex. Høvedkommuner og desl. ikke andrage for hele Kongeriget's Vedkommende saa Meget, som vi have sendt over Atlanterhavet til en enkelt Kommune, St. Croix. — Med disse Bemærkninger om Bestaffenheden af de øvrige Aktiver gaar jeg nu over til at se, hvorledes det stiller sig med Udgiftskontoen. Statsgjælden var ved Begyndelsen af Tidrummet 218⅓ Millioner Kr., ved Slutningen